

A tak choďte, čiňte učeními všetky národy krstiac ich v mene Otca i Syna i Svätého Ducha, učiac ich zachovávať všetko čokoľvek som vám prikázal.
A hľa, ja som s vami po všetky dni až do skonania sveta. Amen. (Matúš 28. 19 - 20)

Blázon vo svojom srdci povedal, "Niet Boha." (Žalm 14:1)

Nielen že to povedal, ale bolo to tiež napísané. V *Sunday Free Press* z 1. novembra 2008 čítame článok nazvaný "Medzinárodné stretnutie ateistov". V Anglicku, na autobusoch miest Londýna, Edinburgu, Glasgowa, Bristolu, Manchestru a Cardiffu beží istá reklamná kampaň. Autobusy jazdia s nápismi, ktoré sú nalepené na bokoch a na ktorých sú výroky ako napríklad "Boh neexistuje. Prestaň sa preto trápiť a ži svoj život naplno." Tieto nápisy sú sponzorované spoločenskou organizáciou nazvanou Britská humanistická spoločnosť. Zozbierali spolu 135 000 libier, a táto reklamná kampaň bude čoskoro rozšírená na metro Londýna, ako aj do mnohých iných krajín ako je Taliansko a Španielsko (Barcelona).

Čoskoro ich možno uvidíme aj v iných krajinách. Možno sa spýtate, "Kde je problém? V demokratickej spoločnosti môže každý slobodne povedať a napísať, čo len chce". Výsledok ateizmu, ktorým je popierania Boha, je však jasný. Pokračovanie horeuvedeného verša "Blázon vo svojom srdci povedal, niet Boha" je: "Porušení sú a páchajú ohavný skutok. Neni toho, kto by činil dobré." (Žalmy 14:1), a takisto "Hospodin pozrel z nebies na synov človeka, aby videl, či je niekto medzi nimi rozumný, hľadajúci Boha." (Žalmy 14:2).

Ľudia prepádajú chamtivosti, telesným pôžitkom a takzvanému dobrému životu. Zvyšujú sa ekonomické zločiny a podvody (viď škandál Madoff v Spojených štátoch), ako aj rozvody a homosexualita. Prečo? "Preto ich tiež aj Boh ta vydal v žiadostiach ich srdca do nečistoty, aby prznil i svoje telá medzi sebou" (List Rimanom 1:24).

Ľudia nechcú Boha, nepotrebujú Boha "Preto ich Boh vydal do hanebných náruživostí, lebo aj ich ženského pohlavia osoby premenili prirodzené používanie seba na také, ktoré je proti prírode, a podobne aj mužského pohlavia osoby opustiac prirodzené používanie ženy rozpálili sa vo svojej hriechnej žiadosti navzájom naproti sebe, mužovia s mužmi" (homosexualita). (List Rimanom 1:26-27).

Spoločenský a morálny úpadok kvôli ateizmu sa tu nekončí. "A jako neuznávali za hodné a potrebné mať Boha v pravej známosti, tak ich aj Bôh vydal v neosvedčenú myseľ prevrátenu, aby robili to, čo sa nepatrí, naplnených každou nepravosťou, smilstvom, podlosťou, lakomstvom, zlosťou, plných závidia, vraždy, sváru, lesti, zlých obyčají, pletichárov, pomlúvačov, nenávidiacich Boha, trýzniteľov, pyšných, chlúbných, vynálezcov zlého, rodičom neposlušných, nesmyselných, vierolomných, nemajúcich lásky, nesmierlivých a nemilosrdných" (List Rimanom 1:28-31).

Čo nás takisto dojíma je, že takáto humanistická organizácia, namiesto toho, aby zbierala peniaze na pomoc chudobným v hlade a depresii, míňa peniaze, aby propagovala a rozširovala ateizmus. "A jako bolo za dní Noeho, tak bude aj za príchodu Syna človeka: lebo jako v tých dňoch pred potopou jedli a pili..." (Matúš 24:37-38).

V 26. čísle časopisu *Blue Egejskej leteckej spoločnosti* čítame: "Práve otvorená firma v hoteli 'Fresh,' najslávnejší bar v juhovýchodnej Európe. Má dve časti. V prvej je bar nazvaný Obyvka, kde si vychutnáte vychladené koktejly s hudbou, ktorá sa

neskôr mení na rýchlejšiu tanečnú hudbu. V Ľadovom Bare je trochu komplikovanejšie a osobnejšie prostredie. Na 25 minút vstúpite do teploty -5 C so špeciálnym kabátom a rukavicami, a vychutnáte si svoju vodku v pohároch vyrobených z ľadu, pri počúvaní hudby "elektrodomu". Neuveriteľné! Platíte, aby ste vošli do ľadovej miestnosti, a vychutnali si svoj nápoj tam, kde to nazývajú autentickým prostredím. Ale toto všetko je v centre Atén na ulici Sofokla, kde je mnoho imigrantov a bezdomovcov, ktorí spia v papierových krabicach, prikrýti handrami, zatiaľ čo vy počujete sirény sanitky. Zima, ktorá je pre niekoho potešením, je pre iných zlým snom. Ľudia budú v posledných dňoch: "bez lásky, viacej milujúci rozkoše ako milujúci Boha" (2 Timoteovi 3:3-4). A tým je dokázaná pravdivosť Božieho Slova. Na tej istej ulici vidíme znovu bohatého človeka a chudobného Lazara, ktorý sa snaží zaplniť si žalúdok omrvinkami. A na tej istej ulici trochu ďalej vidíme bratov a sestry v Kristovi rozdávať misky horúcej polievky a šálky teplého čaju bezdomovcom a nešťastníkom. "Lebo som bol hladný, a dali ste mi jesť; smädný som bol, a dali ste mi piť" (Matúš 25:35). Toto je obraz upadajúcej spoločnosti. Aký bude koniec? Prejavovanie bohatstva a arogancie bude ukazovať cestu k ekonomickému chradnutiu a utrpeniu. "A ovocie žiadosti tvojej duše odišlo od teba, i všetko tučné a nádherné zhytnulo a bolo odňaté od teba, a už toho viac nikdy nenajdeš" (Zjavenie Jána 18:14).

DANIEL GRIVAS

Večný život

Pred smrťou a po nej

"... Učinil všetko krásne v svoj čas, i večnosť dal do ich srdca, iba že človek nevystihne diela, ktoré koná Bôh, a to tak od počiatku až po koniec."

(Kazateľ, 3:11) Každý človek, bez ohľadu na vieru, si môže byť istý, že sa niekedy vo svojom živote dozvie o večnosti. Všetci z nás sa zamýšľame nad tým, či existuje život po smrti. Čo sa stane, keď zomrieme? Kde pôjdeme? Existuje pekel a nebo? Ak áno, sú skutočné alebo len symbolické? Hmotné alebo duchovné? Dočasné alebo trvalé? Toto je len príklad, zoznam otázok, ktoré prichádzajú do mysle človeka, nemá konca. Prečo sa tým však človek tak veľmi zaoberá? Mohol by sa niekto vyhnúť otázke večnosti? Sväté Písmo zodpovedá túto otázku jasne v knihe Kazateľa: "je to Boh, kto dáva tušenie večnosti do srdca človeka." Toto by pre nás nemalo byť čudné, pretože Boh stvoril človeka, a vytvoril ho na svoj obraz a na svoju podobu, aby s Ním človek navždy žil. Toto je takisto rozdiel medzi človekom a všetkými zvieratami. Keď zvierat pokrýje svoje potreby potravou, cíti, že už nepotrebuje nič. Človek, aj keď má všetko, čo potrebuje, však stále nie je spokojný, a aby to prekonal, stále sa zamestnáva svetskými vecami ako je zábava, denné radosti alebo hektický životný štýl, ale vždy má vo svojom vnútri otázku týkajúcu sa večnosti, "a čo ja?", "a kedy?". Stojí za to zmieniť sa o tom, že všetky tieto otázky, ktoré človek vo vnútri má, majú jednu spoločnú vec, "po", najmä, aké to bude po smrti. Tento prístup potvrdzuje, že človek verí, že má skutočný život v tomto prítomnom čase. Je to ale tak? Apoštol Pavol píše, "Aj vás oživil, ktorí ste boli mŕtvi vo svojich previneniach a vo svojich hriechoch." (List Efežanom, 2:1). Pred zodpovedaním tejto otázky je však veľmi dôležité zistiť pravdu, ktorú nás Božie Slovo učí o skutočnom, večnom živote.

Je Evanjelium Krista ťažké?

V celom Evanjeliu nie je žiadny verš, ktorý hovorí, že je evanjelium Krista zložitá na porozumenie, a už vôbec nie, že je ťažké ho dodržiavať. Pre ujasnenie, evanjelium Krista obsahuje celú doktrínu kresťanskej viery a navrhuje človeku prirodzený život, ktorý by mal na zemi žiť a čakať na požehnanú večnosť, ktorú zjavuje. Veľa kresťanských náboženstiev opustilo správne učenie evanjelia a vytvorili si svoje vlastné prikázania a doktríny, ktoré sú voči evanjeliu nepodstatné a v mnohých prípadoch sú dokonca protichodné. Napríklad sú zakazované niektoré druhy jedál, čo vychádza z Mojžišovho zákona, a nedovoľuje sa členom jesť bravčové mäso, ryby bez

šupín, oliheň, zajace, králiky a podobné podľa zákona Mojžiša. Avšak evanjelium Ježiša Krista píše, "Či nerozumiete, že nič z toho, čo z vonku vchádza do človeka, nemôže ho poškvrniť lebo to nevchádza do jeho srdca, ale do brucha". Apoštol Pavol takisto hovorí "všetko, čo sa predáva v mastných krámoch, jedzte a nič sa nevyptujte pre svedomie." Takže v Novom zákone nie sú žiadne výnimky, čo sa týka jedla. Niektoré ďalšie kresťanské cirkvi odporúčajú svojim členom, aby svoje telo trestali, a tým sa stali svätými a zdedili večné kráľovstvo. Božie Slovo však odhaľuje, že telo svätého človeka je "chrámom Božím, pretože v ňom prebýva Duch Svätý", takže, "ak niekto kazí chrám

Boží, toho zkaží Boh". Očistenie duše a sloboda od telesnej mysle neprichádza skrz utrpenie tela ale prostredníctvom Ducha Svätého "ak kráčate v Duchu, mŕtvite skutky tela". Aby sme to skrátili, môžeme povedať, že evanjeliu Krista, Novému zákonu, je ľahko rozumieť, pretože bolo napísané jednoduchým spôsobom. Náš Pán Ježiš Kristus všetky podobenstvá vysvetlil a Jeho učenie bolo jednoduché a jasné. Uplatnenie evanjelia v praxi nie je v našom modernom živote vôbec ťažké, pretože nehovorí o neuchopiteľných veciach ale o veľmi ľudských a jednoduchých veciach pre šťastný pozemský život a pre živú nádej v nebesiach.

.....Pokračovanie na strane 2

Takže, v Biblii sa dočítame, že:

- a) skutočný život nie je biologická alebo filozofická myšlienka, ale jedna Osoba: Ježiš Kristus. "Ja som cesta i pravda i život" (Ján, 14:6).
- b) večný život je dar, ktorý znamená vieru v Osobu a v dielo toho, kto ho ponúka, a tým je Ježiš Kristus. "kto verí vo mňa, má večný život" (Ján, 6:47).
- c) večný život nie je nekonečná existencia, ale neustále zoznamovanie sa a skutočný vzťah človeka s Jeho Stvoriteľom a Spasiteľom. "a to je ten večný život, aby znali teba, toho jediného pravého Boha, a toho, ktorého si poslal, Ježiša Krista" (Ján, 17:3). Pamätajúc na tieto veľké pravdy dokážeme pochopiť odpoveď, ktorú dáva Božie Slovo na otázku človeka, a síce, kedy sa večný život začína a či skutočne existuje. "ten, kto má Syna, má

život; kto nemá Syna Božieho, nemá života" (1 Ján, 5:12).

Život po smrti existuje len vtedy, ak sa začal ešte pred smrťou. Tento život je darovaný Ježišom Kristom tomu, kto v Neho verí, a prijal Pána Ježiša Krista za Spasiteľa. Večný život sa začína v tomto živote, a nie je nijako ovplyvnený prirodzenou smrťou človeka. Sám Ježiš Kristus túto pravdu vyjadril, keď povedal,

"Amen, amen vám hovorím, že ten, kto čuje moje slovo a verí tomu, ktorý ma poslal, má večný život a neprijde na súd, ale prešiel zo smrti do života" (Ján, 5:24). "Ja som vzkriesenie i život; ten, kto verí vo mňa, aj keby zomrel, žiť bude" (Ján, 11:25).

DIMITRIOS MASTORIS

SVEDECTVÁ KREŠŤANOV

“Viem, kto som bol a kto som a že dlžím všetko Jemu.”

V Božom Slove sa píše: “Ježiš im odpovedal: Ameň, ameň vám hovorím, že každý, kto činí hriech, je sluhom hriechu. A sluha nezostáva v dome na veky; syn zostáva na veky. Tedy keď vás Syn vyslobodí, budete skutočne slobodní.” (Evanjelium Jána 8:34-36). - Kedy si sa narodil, Lazarus?

- Narodil som sa v roku 1959 v časti Peraias, v Grécku. Pochádzam z rodiny šiestich členov a mám tri sestry, ktoré sú staršie ako ja. Naši rodičia nás mali radi a kým ťažko zápasili, aby zabezpečili rodinu, trávil som veľa času sám. Veľa som rozmýšľal a nedokázal som nájsť potešenie vo veciach, ktoré som mal, cítiac, že v mojom živote niečo chýba. Mal som rád hudbu, na strednej škole som si kúpil hudobné nástroje a začal som hrať v skupinách.

- Aké druhy nástrojov? - Hral som na bubny a neskôr som chodil na hodiny k jednému skladateľovi. Sníval som o tom, že sa stanem hudobníkom a darilo sa mi, ale keď som bol schopný vystupovať, uvedomil som si, že som závislý na heroíne.

- Ako si sa stal závislým? - K alkoholu, ktorý som pil v nočných baroch po nociach, som začal brať tabletky. Potom som pokračoval s kanabisom, marihuanou, LSD. V tých dňoch bolo v Grécku populárne hnutie hippies a rocková hudba. Raz večer som bol v dome priateľov spolu s párom z Izraela, ktorí prvýkrát priniesli ópium. Aj keď všetci požili drogu injekciou, odmietol som a povedal, že som hudobník a nechcem si pokaziť ruky. Ich dom som navštevoval vždy, keď som šiel na lekciiu hudby, až som si drogu nakoniec prvýkrát vpichol. Vďaka mojej slabej osobnosti netrvalo dlho, než som stratil kontrolu. - Čo sa stalo s tvou kariérou hudobníka? - Začal som pracovať ako profesionálny hudobník v nočných kluboch a nahrávacích štúdiách, ale nepracoval som takto dlho. Akonáhle som sa vrátil z práce na vidieku, cítil som, že nemôžem ďalej pokračovať, pretože môj vnútorný svet bol ovplyvnený užívaním drog. Aby som od tohto života unikol, hľadal som si so svojím priateľom prácu na lodi.

Spočiatku bolo všetko v poriadku, až kým sme neprišli do Južnej Afriky, kde sme zostali štyridsať dní, aby sme vykonali údržbu lode. Každý večer som chodil von a zanedlho som nadviazal kontakt s

miestnymi drogovými dílermi. Bolo tam obrovské množstvo marihuany a halucinogénov. Plavili sme sa do Holandska, kde som našiel heroín. Po Holandsku sme odplávali do Panamy a Thajska, kde sa heroín vyrába. V Thajsku som veľa krát riskoval život predávkovaním, a často nás z ulíc vyzdvihovali v hroznom stave. Keď som sa vrátil do Atén, bol som tak závislý na drogách, že ma o desať dní zatkla polícia. - Koľko drog si bral?

- Záviselo od množstva, ktoré som mal. Človek závislý na drogách berie, čo má, a dokáže si drogu vpichovať celý deň. Popoludnie, keď som bol zatknutý, som práve hľadal, kde kúpim heroín. Bol som vyšetrený lekárom, ktorý potvrdil, že som závislý, a potom ma odviekli do väzenia na psychiatrické oddelenie, kde som zostal dvadsať dva mesiacov. Osemnásť mesiacov som bol uväznený za drogy, ktoré som pri sebe pri zatknutí mal a štyri mesiace za priestupky, ktoré som spáchal, kým som bol uväznený.

- Aké to boli priestupky? - V mojej cele našli heroín a injekčnú striekačku. Pamätám sa, keď mi policajný veliteľ povedal “Sľubujem ti, že z väzenia nikdy neodídeš”. Mal som dvadsať rokov a veril som tomu. O deviatej večer, keď sa zamykali cely, som sa cítil veľmi sklamaný. Moje sny boli zničené. Bol som v cele 79 na treťom poschodí a zďiaľky som videl Atény, Parthenon a svetlá mesta. Po lícach mi stekali slzy. Dotkol som sa svojej vlhkej tváre a bol som veľmi prekvapený, pretože vďaka životnému štýlu, ktorým som žil, som bol tvrdý a zabudol som, aké je to plakať. Povedal som “Ježiš môj, môžeš mi pomôcť?”

- Veril si vtedy v Ježiša? - Formálne som veril. Raz ma navštívil môj priateľ, ktorého Ježiš Kristus vyslobodil od drog, dal mi Nový Zákon a rozprával sa so mnou. Bol som tak hlboko závislý, že som mnohým veciam nerozumel, ale veril som, že nič sa nestáva náhodne. Možno toto bol dôvod, prečo som si spomenul na Ježiša Krista. Môj prípad bol nakoniec prejednaný na súde a s milosťou Božou som bol prepustený. - Ako ťa ovplyvnilo väzenie?

- Vo vnútri väzenia sa mi otvorili oči a videl som pravdu. Videl som päťdesiatročných ľudí so zničenými žilami od injekcií na krku a na reprodukčných orgánoch. Chápal som, že všetky tieto veci boli pascou a rozhodol

som sa opustiť tento život. Kým som bol uväznený, bol som povolaný odsľúžiť vojenskú službu v námorníctve. Akonáhle som bol prepustený, predstavil som sa armádnemu povolaciemu úradu, a keď ten námorník videl papier z väzenia, povedal mi „počkaj tu a donesiem ti vylučovací certifikát“. Odpovedal som mu „ty nechápeš, ja chcem slúžiť, chcem byť oslobodený od drog“. Trinásť mesiacov som slúžil v námorníctve v nemocnici v Salamine, ale nikdy som sa drogovej závislosti nezbavil. Stal sa opak, ako závislý som spôsobil mnoho problémov. Stále som bol závislý a tesne predtým, než som ukončil vojenskú službu som bol na vrchole požívania drog. Raz v noci, keď už sa začalo rozvidnievať, som mal nehodu. Spadol som a zlomil som si kosť v pravej nohe. S metlou ako barlou som ráno došiel domov. Bolo to tesne po tom, čo sa môj otec zobudil. Vidiac ma v tomto stave, a po všetkom, čo vo svojom živote utrpel, to už nemohol vydržať a zomrel mi v ten deň v náručí. Cítil som sa zodpovedný za otcovu smrť aj za to, čo som spôsobil iným. Odsúdil som svoj životný štýl a rozhodol som sa znovu uniknúť od drog.

- Čo si urobil? - Pridal som sa už tretíkrát k terapeutickému komunite lthaka. Nanešťastie som rýchlo a sklamaný odišiel, takisto ako aj v predošlom úsilí o detoxikáciu, ktoré som vyvinul. Mal som 28 rokov a stratil som všetko. V noci som spal na polámanom kresle v sklade. Raz som stretol starého priateľa a kolegu hudobníka, ktorého meno je Kostas. Akonáhle ma videl, zastavil auto a povedal mi: «Lazarus, iba Ježiš ťa môže oslobodiť». Naplánovali sme si stretnutie a šli sme do zboru v časti Peraias. Ľudia tam boli iní, mali žiarivé tváre, čisté oči, veci pre mňa nezvyčajné. V živote, ktorým sme žili my, sme sa nikdy nikomu nepozerali do očí a na nikoho sme sa neusmiali. Vždy sme žili so strachom zo smrti. Ľudia tu sa na teba pozerali a vyžarovali z nich život a láska. Keď sa skončila kázeň, kľakol som si, aby som sa modlil. Predtým som počul, že Pán vzkriesil Lazara po tom, čo bol štyri dni mŕtvy. - Bola to kázeň, ktorú si počul?

- Áno. Povedal som “Pane, ja sa tiež volám Lazarus. Ak ma vzkriesiš a postavíš ma na nohy, zanechám všetko a budem ťa nasledovať”. Bol som úprimný a cítil som, ako mi z hĺbky srdca vychádzajú slzy a

teplo. Tí, ktorí boli blízko mňa, si uvedomili, že ma navštívil Pán a chválili, plakali a modlili sa za mňa, celý zbor ako jedno telo.

- Bolo to pre teba čudné? - Počul som ich hlasy a videl všetko, ale nerozumel som, že všetky tieto veci boli kvôli mne. Nevedel som, že ma navštívil Pán. Jediná vec, ktorú som chápal bola, že do môjho tela vstúpila ruka a vybrala časť môjho srdca. Bolo to, ako keby niekto lúpal pomaranč. Na ďalší deň sme s Kostasom znovu šli do zboru a v určitom momente sa ma Kostas opýtal, ako sa mám, a ja som mu odpovedal „teraz, keď o tom hovoríš, som si uvedomil, že sa mám dobre“. Pár dní som sa cítil, ako keby som sa narodil znovu, ako malé dieťa. Teraz vidím svoju štvorročnú dcéru. Vtedy som bol ako ona, plný života a sily. Bol som oslobodený od heroínu; bolo to, ako keby som nikdy nežil život, ktorý som žil.

O týždeň, keď som sa modlil v zbere, ma Pán pokrstil Duchom Svätým, prišla sila od Boha a naplnila ma a začal som v cudzích jazykoch hovoriť o veľkých dielach Boha. Tá istá sila, ktorá mnou otriasla, bola tá, ktorá ma oslobodila. - Koľko rokov odvtedy ubehlo? - Dvadsať jeden rokov. Odvtedy žijem život v zbere plnením sľubu, ktorý som dal Ježišovi Kristovi. Oženil som sa so svojou ženou Ephrosini, keď som mal tridsať a Pán nám dal štyri deti. Viem, kto som bol a kto som, a že Mu dlžím všetko.

- Všimli si zmenu tvoji príbuzní? - Keď som bol oslobodený, začal som svedčiť o tom, čo v živote spravil Boh každému a hlavne, čo spravil v živote mne. Ľudia videli zmenu, ale neverili jej kvôli tomu, čo so mnou predtým vytrpeli. Trvalo jeden a pol roka než moja mama uverila, že som v poriadku. Jedného dňa som jej povedal “Mama, idem do zboru” a ona odpovedala “chcem ísť tiež”. Po tom, čo sme si vypočuli kázeň, sa jej niektorí z bratov spýtali, či verí, že Ježiš oslobodil Lazara od drog a ona odpovedala “Amen, verím tomu”. O niekoľko dní neskôr sa moja mama rozhodla dať pokrstiť vo vode a do dnešného dňa, vo veku deväťdesiatdva rokov, ide za Pánom. Modlím sa, aby všetci tí, ktorí veria, že ma Ježiš Kristus oslobodil, Ho požiadali a prijali a boli Ním zachránení, ale takisto aj tých, ktorí čítajú toto svedectvo, pretože všetko, čo som povedal, je pravda.

Lazarus Isaakidis

www.bozieslovo.sk

ČO BOŽIE SLOVO NEHOVORÍ

ŽE JEŽIŠ KRISTUS BOL ČLOVEK, KTORÝ SA STAL SVÄTÝM

Môže sa človek stať svätým? Samozrejme, že môže, keď verí v Ježiša Krista Spasiteľa a oľutuje svoje hriechy. Všetci svätí, ktorých obdivujeme a ktorých sa snažíme napodobniť, boli hriešnikmi, ktorí sa stali svätými s milosťou Ježiša Krista. Keď apoštol Peter videl zázrak pri lovení rýb, keď mu Pán povedal, aby hodil svoju sieť na miesto, kde predošlú noc nechytli nič, padol na kolena a povedal: “**Pane, odíď z mojej lode, lebo som hriešny**”. Po dni letníc však vo svojom liste píše: “**Požehnaný Boh a Otec nášho Pána Ježiša Krista, ktorý nás podľa svojho mnohého milosrdenstva znova splodil cieľom živej nádeje vzkriesením Ježiša Krista z mŕtvych**”. (1 Peter, 1:3). Apoštol Pavol píše Timoteovi: “**A ďakujem tomu, ktorý ma posilnil, Kristu Ježišovi, nášmu Pánovi, že ma povážil za verného a postavil do služby, ktorý som bol predtým ruhač a prenasledovník a trýzniteľ, ale som dostal milosrdenstvo, lebo som to robil v nevedomosti v nevere**” (1. List Timoteovi, 1:12-13).

Všetci svätí mali svoje svedectvo. Niektorí z nich boli predtým filozofmi, ako napríklad svätý Kyprianos, niektorí ďalší kňazmi modlárov, ako svätý Polykarpos, ale všetci uverili v Ježiša Krista a oľutovali svoje hriechy a stali sa služobníkmi Ježiša Krista. Náš Pán Ježiš Kristus sa nenarodil

hriešnikom, ktorý sa stal svätým ale bol Synom a Slovom Boha, ktorý vzal na seba podobu človeka. Narodil sa panne Márii, bez zásahu človeka, z Duchu Svätého. Preto sa narodil bez hriechu a zotrval tak počas svojho pozemského života, ktorý trval 33 rokov. Mal odvahu vyzvať každého: “**kto mi môže dokázať vinu z hriechu?**” “**zlo prichádza a nič vo mne nenachádza**”, “**v Jeho ústach nebolo lži**”. Poslaný nebesami prišiel, aby priniesol učenie nebeského Otca, Božie Slovo, ktoré bolo na zemi vypočuté prvýkrát. Zaplatil za hriechy všetkých hriešnikov všetkých dôb a období, čím uspokojil spravodlivosť Boha svojím ukrižovaním. Svojím ukrižovaním zastavil obetovanie zvierat judaizmu, čo človeka nemohlo spasiť. Jeho vzkriesenie dokázalo, že smrť nie je neporaziteľným nepriateľom, ale tým porazeným. Kázal večný život a sľúbil večné kráľovstvo plné radosti a lásky v Duchu Svätom. Vo svojej pozemskej službe nebolo pred Ním nič nemožné. Boli vyliečené všetky choroby, všetci mŕtvi ľudia boli vzkriesení a boli prekonané všetky ťažkosti. V púšti znásobil chlieb a najedlo sa 5000 ľudí okrem žien a detí. Na svadbe v Kane premenil vodu na víno a v čase búrky prikázal vetru a vlnám, aby sa utíšili. Ježiš Kristus bol Bohom, ktorý vzal na seba podobu človeka. Toto hovorí Božie Slovo.

... Pokračovanie zo strany 1

Náš Pán zdôraznil, “**Moje prikázania nie sú ťažké**”. Ján vo svojom liste píše, “**Lebo toto je tá láska Božia, aby sme zachovávali jeho prikázania, a jeho prikázania nie sú ťažké**” (1 Ján, 5:3)

Takže, čo odporúča evanjelium? Aby sme sa stali mníchmi? Aby sme opustili tento svet a šli žiť do hôr alebo na púšť bez toho, aby sme videli ľudí a bez toho, aby sme jedli mäso a ryby, či už v stredu alebo v piatok, a aby sme sa päťdesiatkrát denne kajali? Aby sme dávali obetné dary, prosby za mŕtvych, aby boli zachránení, alebo zostali slobodní, a podobné veci, ktoré sú v e v a n j e l i u b e z v ý z n a m n é ? Evanjelium Krista je najlepší spôsob života. Vytvára dobré rodiny s vernými

partnermi a poslušnými deťmi. Rodina postupuje ďalej, robí pokrok tým, že dostáva čokoľvek, čo potrebuje, a to tým, že má pri sebe svojho Pána, ktorý jej zaručuje úspech vo všetkom.

Ak majú otec, matka a deti v kresťanskej rodine rovnakú myseľ, je to najlepší spôsob života. Raz sa ma sused opýtal, či fajčím a ja som mu povedal, že nie. Potom sa ma spýtal, či sa zabávam v nočných podnikoch a ja som mu povedal, že nie. Znovu sa ma opýtal, či pijem alebo hrám hazardné hry a ja som mu vždy odpovedal, že nie. Takže sa čudoval, ako tak môžem žiť. Potom som sa ho zasa ja opýtal “a ty robíš všetky tieto veci?” a on povedal “áno”. Tak som mu povedal, “Ešte stále žiješ, brat môj? Napokon, život človeka-kresťana je požehnaný, prirodzený a zdravý. Zneužívanie nie je nič iné len odbočovanie z evanjelia Krista.

KTO UVERÍ A DÁ SA POKRSTIŤ BUDE SPASENÝ, KTO NEUVERÍ BUDE ODSÚDENÝ

Toto sú slová nášho Pána Ježiša Krista z Evanjelia podľa Marka. Sú to slova pre nás ozaj tak dôležité? Keď sa raz učeníci vrátili zo služby, na ktorej ich sprevádzali aj veľké zázraky mali veľkú radosť. Hovorili Pánovi: „Pane aj démoni sa nám poddávajú v tvojom mene“. Ježíš im odvetil: „**radšej sa radujte tomu, že sú vaše mená zapísané v nebesiach**“. Preto vidíme apoštolov písať vo svojich listoch adresovaných cirkvi už nie o zázrakoch, ktoré skrze nich činil Pán, ale o spoločnom spasení, ktoré sa dostáva tým, ktorí ho ponížene prijímajú. Apoštol Peter dokonca spomína, že sme s nimi dostali aj rovnocennú vieru! (2List Petra 1.1). Takže toto je tá najväčšia a nevysloviteľná radosť každého kresťana, ktorý prijal Slovo nášho Pána Ježiša Krista. O tejto radosi nám píšu naši bratia apoštolovia. 1List Petra 1kap:8verš. A touto radosťou sa radujeme všetci, ktorí sme to zažili. Áno, BOH chce, aby bol človek radosť a šťastný. Preto aj poslal svojho Syna na tento svet, aby nám zvestoval radosť zvestí. Zvestí o tom, že nás má rád ako milujúci Otec. Svoju lásku k nám dokázal aj skutkom nie len slovom. Zomrel za naše hriechy a choroby. Tak potom prečo tak mnohým kresťanom chýba ta

Božia radosť zo spasenia? Čo za to môže? Kto za to môže? Božie Slovo nám hovorí že najprv diabol (satan) a potom my. „**A svrhnutý bol, ten starý had, ktorý sa volá diabol a satanáš, ktorý zvodí celý svet...**“ (Zjavenie Jana12. 9). Prečo starý? Lebo je to ten istý, ktorý v raji oklamal Evu a Adama. A ako nás oklamáva? No, keď nám hovorí, aby sme robili ináč ako nám hovorí BOH. Adam s Evou pretože nepočúvli Boha, stratili Jeho prítomnosť a jeho radosť. Ježíš v evanjeliu Jána hovorí: „**Zlodej nejde na iné, iba nato, aby ukradol, zabil a zahubil. Ja som prišiel na to, aby mali život a aby mali hojnosť**“ (Ev.Jána10.10). To čo nám diabol ukradol, Boh nám to chce vrátiť. Ako? Kto uverí a dá sa pokrstiť bude spasený. Človek, ak chce byť spasený, potrebuje uveriť v Ježiša Krista a v Jeho Evanjelium. Viera a večný život sa nedajú zdediť, ale ani nanútiť. V roku 380 nášho letopočtu cisár východu Rímskej ríše Theodosius Veľký vydal edikt, ktorým urobil k r e s ť a n s t v o štátnym náboženstvom. Všetci ľudia sa povinne museli stať kresťanmi. Krstení boli dospelí aj deti. A tu sa diablovi podarilo oklamať človeka, ktorý začal robiť ináč ako to od neho chcel Boh. Navonok sa stali kresťanmi, ale nie v svojom srdci a ani nie v svojom svedomí. Po

uverení som pracoval v jednej firme. Mój veľmi dobrý kolega si počas práce nachystal materiál, ktorý sme vyrábali. Chcel si ho zobrať domov. Tomu som sa vôbec nečudoval, pretože aj ja som v minulosti robil podobné veci. Opýtal som sa ho či je kresťanom. Odpovedal že verí, že áno. A kedy si sa ním stal, opýtal som sa ho. Odvetil, že keď sa dal pokrstiť, no hneď sa opravil, že keď ho dali pokrstiť. Odpovedal som mu, to je tá chyba. Ak by si sa chcel dať dnes pokrstiť na základe svojej slobodnej vôle a skutočnej viery v Kristove Evanjelium, musel by tento materiál ostať tu. Potrebuješ sa rozhodnúť a vybrať si, čo skutočne chceš. Apoštol Peter hovorí že: „**krst nie je zloženie špiny tela, ale pýtanie sa po Bohu, v dobrom svedomí vzkriesením Ježiša Krista**“ (1.List Petra 3.21). To je tá vôľa Božia, to čo človeka zachráni a čo mu prinavráti skutočnú radosť. Ak s dobrým svedomím hľadá Božiu vôľu skrze Kristovo Evanjelium. „**A nieta spasenia v nikom inom, lebo nebolo dane pre ľudí iné meno pod nebom, v ktorom by sme mali dôjsť spasenia.**“ (Skutky Ap. 4.12). IBA MENO JEŽIŠ KRISTUS. „Kto neuverí bude odsúdený.“

KUSEK MARTIN

K O H O U C T I E V A T E ?

Uctievanie v gréčtine znamená „služba poskytovaná Bohu“, (slovník klasického gréckeho jazyka, J. Stamatakos). Prvýkrát, keď Boh navštívil na púšti Mojžiša, povedal mu: **A ešte riekol Boh Mojžišovi: Takto povieš synom Izraelovým: Hospodin, Bôh vašich otcov, Bôh Abrahámov, Bôh Izákov a Bôh Jakobov, ma poslal k vám. Toto je moje meno na veky, a to je moja pamiatka z pokolenia na pokolenie.** (2. Mojžišova 3:15)

Plán Boha pre Jeho ľud, ktorý bol zajatý faraónom, bol:

1. oslobodiť ho od okov Egyptanov
2. previesť ho cez púšť
3. naučiť ho, ako Ho uctievať
4. aby bol uctený na hore, ktorú ukázal Mojžišovi
5. a nakoniec, aby mu dal sľúbenú zem

Plán Boha pre Jeho ľud je dnes rovnaký:

1. oslobodiť ho od okov hriechu; znovuzrodiť ho a pokrstiť Duchom Svätým
2. previesť ho „púšťou“ tohto sveta
3. učiť ho zo svojho Slova, ako Ho uctievať
4. ukázať mu svoju horu, ktorá v našich dňoch znamená Jeho cirkev
5. a napokon, dať mu nebeské Kráľovstvo.

Tak, ako to bolo vtedy, podobne aj v našich dňoch nemôže byť Boh uctievaný bez obetí. V minulosti bolo zvykom obetovať zvieratá. S akým druhom obetí uctievať ľudia Boha dnes? Nemôžeme túto otázku zodpovedať sami. Kain priniesol obať, ktorou uctieval Boha nesprávnym spôsobom, ale Ábel vierou ponúkol obeť, ktorá sa Bohu páčila **“keď svedčí Boh pri jeho daroch”** (List Židom 11:4).

Ako teda Boh chce, aby sme Ho uctievali?

Aké obete sa Bohu páčia a čo od ľudí Boh očakáva dnes? **“A na dobročinnosť a na sdielnosť nezabúdajte, lebo v takých obetiach má Bôh záľubu”** (List Židom 13:16). V tomto verši sa pozrieme na dve z obetí, ktoré od nás Boh očakáva. Prvou obeťou je “konať dobro”, čo znamená konať

dobré skutky. Naše dobré skutky sú obeťou Bohu a takto ich Boh počíta v Nebesiach. Ďalej náš Pán Ježíš Kristus učil svojich učeníkov **“Nech tak svieti vaše svetlo pred ľuďmi, aby videli vaše dobré skutky a oslavovali vášho Otca, ktorý je v nebesiach”** (Matúš 5:16).

Druhou obeťou je “deliť sa s ostatnými”, čo znamená používať to, čím nás Boh požehnal, a dávať tým, ktorí to potrebujú. Náš Pán učil podobenstvo o dobrom Samaritánovi, ktorý sa stal bližným toho, ktorý vpadol do rúk zlodejov, ktorí ho nechali v polomŕtvom stave. Dobrý Samaritán sa podelil o svoje veci tým, že ponúkol pomoc osobe, ktorá to potrebovala. Tu nie sú potrebné rituály v cirkvi, ale vonku, na ulici, v nemocnici, v útulku rodiny bezdomovcov, pri bolestnej strate vdovy alebo vdovca, v smútku siroty, kdekoľvek existuje potreba, materiálna alebo potreba útechy.

Tým, že si určujeme priority v našich zvykoch, hodláme nimi uctievať nášho Boha?

Daniel (Daniel 6:20) a Pavol (Skutky 27:23) slúžili Bohu stále. Niektorí možno povie “nemôžem sa porovnávať s Danielom alebo Pavlom”.

Daniel bol na najvyššom poste babylónskej a perzskej ríše, obklopený záležitosťami ríše. Porovnajme svoj program, svoj vplyv, svoju moc a svoje pokušenia s tými, ktoré mal Daniel. Pavol prijal to, že bol výjavom sveta, mal nedostatok jedla a oblečenia, bol bitý, cestoval z miesta na miesto, a zarábal si tak, že pracoval vlastnými rukami. Dokážeme porovnať svoje skúšky s tými, ktoré zažil Pavol? Tým, že preskúmame aspekty Pavlovho a Danielovho života, vidíme, že podmienky nie sú tým, čo povzbudzuje alebo odrádza naše zbožňovanie Boha, ale to, čo je v našom SRDCI. Čo má moje srdce radšej? Je to Boh, svet alebo som to ja sám? Tomu, koho mám radšej, budem slúžiť a toho budem uctievať a ten bude mojím Bohom.

M. KALOKAIRINOS

Výchova detí

(časť 1)

Za týchto posledných pár rokov sa v celom svete stávajú svedkami intenzívnejšieho fenoménu prejavovania extrémnych postojov, kde sú hlavnými protagonistami mladí ľudia. Agresivita, promiskuitná sexuálna aktivita, drogy, alkoholizmus a samovraždy sú výbušnou zmesou, ktorou sa mládež sveta pokúša vyjadriť.

Konfrontovaní týmto fenoménom, a vystrašení a zmätení rodičia berú svoje deti stále častejšie ku psychológom, aby im pomohli.

Toto správanie sa nezdá byť limitované len na bohaté mestské triedy, ale týka sa celej spoločnosti, ba vyskytuje sa dokonca aj u vidieckeho obyvateľstva.

Čo sa deje, čo je príčinou tohto fenoménu a čo by sa s tým dalo urobiť? Mnoho ľudí hovorí o stratených generáciách. Nedávno (v máji 2009) jeden psychológ s odvahou a priamosťou poukázal prstom na boľavé miesto. “Deti”, píše vo svojej knihe “nepotrebujú psychológa. Čo potrebujú, sú rodičia”. Zdá sa, že s tisícročným oneskorením začína veda postupne čiastočne súhlasiť s Božím Slovom. A vravíme čiastočne, pretože veda nesiahá na koreň príčiny, ani nedokáže poskytnúť dokonalú liečbu. Čo to znamená, že deti chcú svojich rodičov? Pre rodičov to možno znamená, že s nimi majú tráviť viac času! Znamená to pre rodičov, že majú dávať viac materiálnych vecí? Určite nie! Znamená to pre rodičov diskutovať s deťmi o rôznych abstraktných témach, hoci oni sami o nich nič nevedia, ani podľa nich nežijú? Vôbec nie! Deti od svojich rodičov požadujú, aby pre nich počas celého života boli zdravým vzorom. Problém je, že ani rodičia ho nemajú.

Nevedia, alebo, čo je ešte horšie, vedome odmietli zdravý vzor, podľa ktorého by museli najskôr žiť, a potom by boli schopní ho dať svojim deťom. Keď anjel Gabriel navštívil Zachariáša, aby mu oznámil dobrú správu, že jeho modlitba bola pred Bohom vyslyšaná, a že jeho žena Alžbeta mu porodí syna, informoval ho o duchovnej službe Jána Krstiteľa:

“A on sám pojde pred ním v duchu a v moci Eliášovej obrátiť srdcia otcov na deti a neposlušných k rozumnosti spravdivých, aby pripravil Pánovi pripravený ľud” (Lukáš 1:17). Srdcom kresťanskej výchovy je toto: Aby sa srdce rodičov obrátilo smerom k srdcu dieťaťa, aby to mohlo priviesť srdce dieťaťa do kontaktu so srdcom Ježiša Spasiteľa. Rodičia musia byť príkladom kresťanského života a správania, a zaujímať sa predovšetkým o spásu svojich detí, a nie o svoje zamestnanie, kariéru alebo spoločenské postavenie. **“Hľa, dedičstvo od Hospodina sú synovia, jeho plácou plod života.”** (Žalm 127:3).

Boh poskytuje dokonalé otcovstvo, pretože má všetky vlastnosti, ktoré musí mať skutočný rodič, a ponúka ich do najvyššieho stupňa. Sme vyzývaní rozpoznať tieto vlastnosti vo vnútri Jeho Slova, aby sme videli, že aj dnešná veda odporúča opäť chváliť a ďakovať Bohu za Jeho Slovo, ktoré je Bohom vdychnuté, a za riešenia, ktoré je schopný priniesť do našich rodín. Presne ako Adamantios Korais (grécky literát) povedal: **“Len evanjelium zachráni našu krajinu.”**

Vráťme sa preto naspäť ku Kristovi, pretože: **“Ak nebude Hospodin stavať dom, nadarmo sa namáhajú tí, ktorí ho stavajú. Ak nebude Hospodin strážiť mesto, nadarmo bdeje strážca.”** (Žalm 127:1).

ALEX PERAKIS

ČO BOŽIE SLOVO HOVORÍ

“...len vraj aby sme pamätali na chudobných, čo som sa tiež práve usiloval robiť“ (apoštol Pavol, list Galat'anom 2:10)

V dnešných časoch, kým sa človek chváli svojim pokrokom a svojimi úspechmi a zároveň víziou prosperity a rovnocenného blaha pre všetkých, je tragickým poznaním fakt, že problém chudoby dlho prevyšuje alarmujúce hranice a stále sa rozširuje.

Podľa Písma existuje mnoho príčin chudoby. Napríklad to môže byť výsledok lenivosti (Príslovia 6:6-11), ľahostajnosti voči učeniu Boha (Príslovia 13:18a), záľuba v rozkošiach (Príslovia 21:17a), pitie a hýrivý život (Lukáš 15:13-17, Príslovia 21:17b, 23:21), atď. Okrem toho môže byť chudoba privedená do životov ľudí kvôli nepoctivému zbohatnutiu a chamtivosti iných (Príslovia 28:8a, Izajáš 3:14b), pracovnému vykorisťovaniu (James 5:4, Jeremiáš 22:13), útlaku tými, ktorí majú moc (Amos 4:1), prenasledovaním kvôli viere v Krista (2 Korint'anom 8:1-2, Židom 10:34), atď.

V Starom zákone bola ďalej chudoba v niektorých prípadoch spôsobom, ktorý Boh použil, aby navrátil ľudí na správnu cestu, ako v dňoch proroka Haggea (Haggeus 1:5-11) a proroka Malachiáša (Malachiáš 3:8-12). Okrem toho môže byť chudoba vedomou voľbou človeka, ktorý sa rozhodol plne slúžiť dielu Boha, samozrejme v tom prípade, že ho Boh vyzval tak urobiť. Ako príklad máme samotného Ježiša Krista (Lukáš 9:57-58) a potom apoštolov (Marek 10:28, 2 Korint'anom 6:10).

Preto vidíme, že chudoba môže byť spôsobená mnohými faktormi a nie je správne náhliť sa k záveru, že “chudobný človek” je nevyhnutne “lenivý človek” alebo “mazaný človek”. V celom Svätom Písme, v Mojžišovom zákone (5.Mojžišova 15:11a) ako aj v učení Ježiša Krista (Matúš 26:11a) vidíme “že vždy budú existovať chudobní ľudia” a že je to to, prečo Boh stále dáva jasné pokyny týmto ľuďom pomáhať.

V Starom zákone napríklad Boh prísne zakázal ľuďom požičovať chudobným s úrokmi (2.Mojžišova 22:25, Leviticus 25:35-38) a všetky dlhy mali byť každých sedem rokov odpísané (5.Mojžišova 15:1-4, 15:12). Zabezpečil, aby boli chudobní kŕmení z úrody, vinohradov a olivových hájov (2.Mojžišova 23:10-11, 3. Mojžišova 19:9-10, 5.Mojžišova 23:24-25, 24:19-22, Lukáš 6:1) a aby bola desatina každého tretieho roku rozdaná cudzincom, sirotám a vdovám (5.Mojžišova 14:28-29) zatiaľčo dal ľuďom príkaz: “preto ti ja prikazujem a hovorím: Doista otvoríš svoju ruku svojmu bratovi, svojmu chudobnému strápenému a svojmu núdznému vo svojej zemi.” (5.Mojžišova 15:7-11). Čo je ale ešte dôležitejšie, že v zriadení Nového zákona sú vyjadrené jasné pokyny / príkazy na pomoc chudobným. Ježiš Kristus povedal, “Tomu, kto ťa prosí, daj” (Matúš 5:42) a “keď robíš hostinu, povolaj chudobných, chromých, krivých a slepých” (Lukáš 14:13). V liste apoštola Pavla Rimanom čítame “v potrebách svätých sa sdielajúci” (list Rimanom 12:13), zatiaľčo v liste Židom čítame “A na dobročinnosť a na sdielnosť nezabúdajte, lebo v takých obetiach má Bôh

Záľubu” (list Židom 13:16).

Apoštol Ján sa čuduje: “A kto by mal majetok tohoto sveta a videl by svojho brata, že má nedostatok, a zavrel by pred ním svoje srdce, jako potom zostáva v ňom láska Božia?” (1 Ján 3:17).

Na záver, pomoc chudobným bola základným záujmom prvej cirkvi (Skutky 2:44-45, Skutky 4:34-36, Galat'anom 2:10, 1 Korint'anom 16:1-2, 2 Korint'anom 9:1,7). S odvolaním sa čo len zlomkom na niekoľko z mnohých veršov, ktoré sa zmieňujú o kresťanskom postoji voči problematike chudoby je jasné, že Boh žiada ľudí, ktorí volajú Jeho meno, aby sa na zmierení

chudoby podieľali aktívne a zodpovedne, podľa Jeho pokynov.

Preto v súlade s tým, k čomu nás navádza Písmo, “na dobročinnosť a na sdielnosť nezabúdajte, a tak tedy, kým máme čas, robme dobre všetkým a najviac domácim viery jeden každý tak, ako si umienil v srdci, nie zo zármutku alebo z prinútenia, lebo ochotného darcumiluje Boh”

(List Židom 13:16, List Galat'anom 6:10, 2 List Korint'anom 9:7).

NAŠE ROKY UBIEHAJÚ RÝCHLO

“...A MY TA ZALETÍME” (Žalm 90.10)

Adam žil 930 rokov. Matuzalém žil 969 rokov. Abrahám 167 a Dávid píše: “Dní našich rokov je v tom sedemdesiat rokov, a keď je niekto silnejšieho prirodzenia, trvá osemdesiat rokov, a to ich najlepšie, na čo býva človek hrdý, je únavná práca a márnosť; lebo sa rýchle pominie, a my ta zaletíme.” (Žalmy 90:10). Ani Matuzalém, ktorý žil 969 rokov, ani Dávid, ktorý žil 120 rokov, dnes nežijú. Aj naši starí otcovia a predkovia už ukončili svoje roky na zemi.

Kde sú teraz? Ak by nepokračoval život po smrti nášho smrteľného tela, veci by boli pomerne jednoduché. Spal som, odišiel som, zomrel som, už viac neexistujem. Ukončil som svoj cyklus, a teraz odchádzam na recykláciu... ?

Ježiš Kristus dôsledne učil o večnom živote a o večnom kráľovstve. “hľadajte kráľovstvo Božie, a to všetko vám bude pridané”, vždy hovoril. “Tam bude plač a škripanie zubami, keď uvidíte Abraháma, Izáka, Jakoba a všetkých prorokov v kráľovstve Božom a seba von vyhodných. A prídu od východu aj od západu, od severu aj od juhu a budú stolovať v kráľovstve Božom” (Lukáš 13:28,29). Náš Pán Ježiš Kristus nám predstavuje nebeské kráľovstvo, do ktorého vstúpia všetci tí, ktorí zobrali Božie Slovo vážne a kým boli tu na zemi, snažili sa nasledovať pokyny Kráľa Kráľov. Veľa ľudí ľahkovážne odmieta Božie Slovo vyhlasujúc, že neveria ničomu, pretože pozemský život je prítomnosť, v ktorej žijeme a existujeme. Vidia rozpadávajúce sa mŕtve telá, a stávajú sa ešte viac neveriacimi. Skúmajú smetie, aby našli večný život. Apoštol Pavol používa vo svojom liste Korint'anom celkom úspešné prirovnanie.

Hoci je človek, píše, keď zasadiš pšenicu, zasadiš

obyčajné zrno pšenice, a toto zrno musí zomrieť a rozpadnúť sa, aby sa premenilo na krásny, bohatý klas. Ak sa zrno, ktoré zasadíme, nerozpadne, nevznikne nové telo, ktoré vôbec nevyzerá ako to zasadené zrno. Mŕtve telo je pochované, rozpadáva sa, a takto vyrastá výhonok duša ktorá sa nakoniec stáva novou osobou.

V Zjavení videl Ján duše zabitých veriacich pod Božím oltárom. “A keď otvoril piatu pečať, videl som pod oltárom duše zabitých pre slovo Božie a pre svedectvo, ktoré mali. A kričali veľkým hlasom a vraveli: Až dokedy, Samovládca, svätý a pravdivý, nesúdiš a nepomstíš našej krvi na tých, ktorí bývajú na zemi?” (Zjavenie Jána 6:9,10).

Duše nie sú malé loptičky, ktoré sa dajú odložiť do skrine. Rozprávajú, počúvajú a žiadajú od Boha, aby mohli ísť ďalej a vypočuť si posledný súd, aby sa po všetkom, čo sa má stať, tešili z nebeského Kráľovstva. Oltár je Kristov, pretože On bol ten, ktorý bol ukrižovaný za naše hriechy a nepravosti. Náš Pán často vravel: “Som Bohom Abraháma, Bohom Izáka, a Bohom Jakoba”. Boh nie je Bohom mŕtvych ale živých.

Keď hovorí, že je Bohom Abraháma, a Bohom Izáka, a Bohom Jakoba, nemyslí tým, že je Bohom mŕtvych a neexistujúcich ľudí, ale že je Bohom živých ľudí aj po ich pozemskej smrti.

Preto po smrti Lazara vidíme Abraháma, ako sa s ním rozpráva a aj počúva, ako sa bohatý muž obhajuje. Samozrejme, jeho žiadosť neprijal, ale odpovedal mu a vysvetlil, že sa človek musí na večnosť pripraviť už počas pozemského života.

LEONIDAS FENGOS

ADRESY CIRKVI

ALBÁNSKO: Sarande Lagia 2. št. 16-17h, ne. 10-12h. 00355-8523637 a 00355-682536975

ALBÁNSKO: Politsan (Skrapar) Lagia Pronovic st. 14-15h. ne. 10-12h. 00355-682287163

ALBÁNSKO: Tirana (Laprac) Gerg Legisi. ne. 10:30-12.30h. 00355-68220 5537

ALBÁNSKO: Elbasan Gurabardi, Social Party Building (2.p.) st. pi. 17-19h. ne. 10-12h. 00355-692163751 & 00355-5453562 a 00355-692121171

BULHARSKO : Sadovec 3 Roza Str. PLEVEN. so.19-20h. ne 16-18h 00359-6521-2513

BULHARSKO: Yambol Zachari Stoianov 2 Square. st. pi. 18-20h. ne.10-12h. 04632 030 Veselin Stoianov a 04635456 Raiko Raikov

BULHARSKO: Malak Manastir Ivan Tenev 7 0 0 3 5 9 - 4 7 2 7 4 2 5 Yantcho Iliev

BELGICKO: Brussels: Slobodná apoštolská cirkev Letnic - Rue Des Palais 343, 1000

Laeken. st. 8-9h. pi. 8-9h. a ne. 12-13h. 0032-2-5207510

BELGICKO: Charleroi 55 Rue Du Gouffre, 6200 CHATELINEAU st. 19-20h. ne.11:30-12.30h. 0032-071-392895

CYPRUS Larnaka: Apoštolská cirkev, George Viziinou 17A (vedľa vstupu do prístavu). st. 19-20h. ne. 10:30-12.30h. 00357-24665418

CYPRUS Lemesos: Ptolemeon 55, miestnosť 1. št. 19-20h. ne. 21:30-23:30h. 00357-25348889

CYPRUS Nicosia: Apoštolská cirkev. Zinas Kanther, 16 Karantoki build. 1. posch.,

č. 2. ut.

št. pi. 20-21h, ne.10-12h. 00357-22678215

ANGLICKO: Londýn Slobodná apoštolská cirkev letnic - Bowes & Palmerston Rd., Palmers Green, North London N22 4RA. ne. 13.30-15h. a st. 19.30-21h. 0044(0) 7790138484

NEMECKO: Bietigheim Slobodná apoštolská cirkev letnic. 74321 Bietigheim - Bissingen Gustav Rau Str 20 (oproti PEUGEOT) po. st. pi. so. 19-21h, ne. 10-12.30h. 07142-221156

NEMECKO: Leonberg Slobodná apoštolská cirkev letnic - Mollenbachstr. 25, 71229. ut. št. so. 20-21h. ne 11-12.30h. 07152-75939

NEMECKO: Norimberg: Slobodná apoštolská cirkev letnic Hillerstrasse 25, 90429 Nuernberg (Nahe Maximilianstrasse). ut. a št. 19-21h, ne. 10-12h, 0911-3224619

SLOVENSKO: Giraltovece, BRATSTVO UČENÍKOV JEŽISA KRISTA, Kpt. NÁLEPKU 121, 08701; po. st. pi. 19.30-20.30h a ne. 11-12h, tel: 00421914251742

USA: New York: Slobodná apoštolská cirkev letnic - 20-47 Seinway Street, Astoria, Queens 11105 N. York; ut. pi. 20-21h, so. 19-20h. ne.11-12.30h. 001-718-728-6208

USA: Cleveland Ohio Slobodná apoštolská cirkev letnic; 4888 Pearl Rd, Cleveland, Ohio 44109; st. 20-21h. ne. 19-20h.

USA: Warren Ohio: Slobodná apoštolská cirkev letnic; 1734 North Rd. NE. Warren, Ohio 44483; ut. a pi. 20-21h. ne.11-12.30h. 330-372 3524 & 330-3724967

V Grécku je 121 kongregácií Slobodnej apoštolskej cirkvi Letnic, adresy ktorých sa dajú nájsť na: <http://www.christianity.gr>. Kázne si môžete v mnohých jazykoch vypočuť na Božom Slove na <http://www.wordofgod.gr>